

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Külföldi feliratok:

Regen évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Évesre 1 frt 50 kr.

Egyes eseten 15 krajczár.

Külföldi postán a kiadónálól lehet B.-Gyarmat.

Hirdetési díjak:

Öt hasznos poltitor 5 kr. Bélyeg minden hirdetésnél 30 kr.
Nyilatkozat garand sora 30 kr. — Nagyobb és többes hirdetések
juttatásos emelkedettek.

A lap mellékletére a a nyilatkozat vonatkozó minden
hirdetést a mellékletben kiadandó.

Külföldi postán, reklamációk, és hirdetések
a kiadónálól lehet.

„Szlávia” hercegnő.

Mindig tisztelettel emelünk kalapot oly vállalat előtt, mely a nép javának előmozdítását s a nyomor enyhítését tűzi ki céljául. De nem bókolhatunk oly vállalat vagy bank előtt, mely megüri körében a szélhámos üzérkedést, s mely pénzért kéz feláldozni, megmészárosni a korirány felé ürekvő népezellemet.

Értem a biztosítási eszmét.

A biztosítás különféle neveivel a közönység már-már megbarátkozott; kivált a művelt osztály rég belátta ez intézmény hasznos voltát; de a földmivelő nép még csak most van az átmenet stádiumában.

Es az elem az, melyben a biztosítás fogalma legkevésbé találta még meg a termékenyítő talajt. A földmivelő osztály az, ahová kell, hogy a tapintatosság beplántálja a korszerű eszméket: hogy a nyomor megbarátkozzék a segínyt nyújtó kézzel s a pusztulást javakkal váltsa fel.

Még is, mit kell tapasztalunk?

Ast, hogy akad társulat, mely a normalis népeletbe fészkel magát, hogy annak jóhiszeműségét a maga egoizmusának székényolja ki; s a helyett, hogy csak megtűrhetőleg is hatna a társadalomra, alázza az alig ébredő bisalmat egy oly fontos tényező iránt, mint a milyen a biztosítási eszme.

A magát „Szlávia”-nak nevező prágai kölcsönös biztosító bank, hogy miként viselkedik a Cseh tartományban, ahol semmi közsünk; de ahol nagyon is sok közsünk van, hogy Magyarországon, illetve megyénkben mily galád játékokat űz ábrándos firmájával. — S habár első pillanatra csékélységnek tűnik is fel, ha azt mondom s hiszem, hogy aki Magyarországon tótul beszél, az szűkeágképen — nem szláv, s amint a magyar korona sem tót ékeség, amely alatt gúnynévül bigyekedik a „Szlávia” frázis (a jelczim tábláca-kán magyar korona van s e fölirat: „Szlávia”): mégis alig képzeltető, hogy a „Szlávia” magyar korona hány épületen s istállón hirdeti az oroszalány bőrébe bújtatott szamár hatalmasdiját. Még ha birkavérdeleg megtűrhető, hogy az a tábláca a magyar érzelmet cinikus döféssel hívja ki, de végig bosszantó, ha a „Szlávia” prágai bank keze farizeusi alatomosággal nyúl zsebbe és lélekbe, hogy facsarjon pénzt és öljön szellemet.

Ime a példa, hogy a mondottak igazolva legyenek

Mikor a „Szlávia” legelőször küldött Nógrádmegye keleti részébe ügynököket: küldött azon szélből, hogy a „Szlávia”-ért rajongó hypocondriát hálójába kerítse; küldött oly egyéneket, kik maguk is azon beteges képzelődésben szenvedtek, hogy Szlávia, mint főhercegnő, létezik.

Ily pajzsával felfegyverkezett ügynökök jöttek hozzánk is . . . azaz kikhez? . . . Többnyire a tájajku pórnépekhez; mert al-

kalmassabb tért nem lehetett volna keresni, mint a tőleget, Szláviának. A manőver megkezdődött, és pedig igen tapintatosan.

Pálinka mellett, vagy bornál is, midőn a képzelmelek elértek a kellő hőfokot, az ügynök ur elkezdő a csábító mesét, melyszerint: „van egy duaszagdag hercezkissasszony, akit Szláviának hívnak. Szlávia hatalmas és ropant gazdag lévén, a szláv népek felzabadi-tására ürekszik; miért is összes kincseit, aranyait, ezüstjeit, gyémántjait (a rubeleket) hozzá áldozatul, hogy a szláv népet boldoggá tegye, s majdan megtámlálhatlan kincseit nekik hagyja . . . akik pedig nála biztosítanak, azok csakugyan biztosítva lesznek stb. még a tulvilágra is.” — Tündérmese az anyagról: legjobb csalétek a bányászatot örvény szélére vezetni.

Igy tettek az ügynökök. De aztán más is tettek. Díjváltókat s kötvényeket írtak alá a hiszékeny s bormámoros emberekkel, melynek lényege természetesen az volt, hogy a „Szlávia” banknak feleket nyervejenek; olyan feleket, akik már tudják, miszerint Szlávia egy nagybirodalmu hercezkissasszony, tengernyi tengerkincsekkel. — De még más is tettek az ügynök urak.

Hogy kellőleg megvilágítsam a látiórt, el kell mondanom ami igaz, hogy találkoztak elegenden, akik a pálinka és bortivornya mellett a fenséges Szlávia kisasszony szép szavát közpénz gyanánt vették; de viszont számosan maradtak ki a boldog birodalomból, kiknek természetesen eszük Szlávia arany és gyémánthegyeit a holdvilágban gondolták lenni.

S mégis mi történik? Az a gazdag hercegnő nagyon is gazdag lehet; mert akik nem is biztosítottak váltóikat, — bizony belettek azok még is csak biztosítva! (Mennyi figyelem?)

Ugyanis a bank ügyvédje perrel fenyegető levelet küldött azoknak is, akik a díjváltók alá soha neveket vagy keresztneveket nem írtak. — Csak ekkor kezdték felismerni a énzmeister Szlávia kegyelmes indulatát.

Egyen volt az indulás. — Jött azután a beperlés. Következett a marasztaló ítélet Jón majd a foglalás. A dobszó pedig Szláviának fejére teszi a koronát.

Ezek után nem csoda, ha megkezdődött lassan a kiábrándulás. Lépten-nyomon kitűnt, hogy az a szabadító Szlávia épen úgy pereskedik az emberekkel (ha szláv is), akár csak egy uszolás zsidó. Igen.

Mert Nógrádmegye legkeletibb részén lakókat beperli Komáromba; idézheti Ocsára, Adonyba, Ráczkévré, — de Budapestre nem. A világról sem valamely megyebeli járásbíróshoz. És a törvény értelmében a bíróság elmarasztalja azt a szegény pórnépet, aki azt sem tudja, van-e a világon Adony vagy Ócsa; elítéli a szegénységet makacsságba, mert 3—4 frtért nem ment magát igazolni Komáromba. A törvény ezt megengedi, s ez ellen nincs egy hangunk.

De annál hatalmasabb a tiltakozás „Szlávia” ellen, aki a szegénység nyakára akasztott 1—2 frtos hamis váltóját 20 mértőldnyi távolságu bíróság előtt veti az igazság mérlegére. — Mert az elámitott inkább kecsérőn dobja le azt a 3—4 forintot, hogysen 15—20 forint költséggel menjen igazságot keresni. — Csak tiltakozunk kell oly eljárás ellen, mely lehetlenné teszi a törvény védelmét igénybe venni, mert ettől a távolság által meg vannak fosztva. Hangosan tiltakozunk, midőn oly követelés kiereszkoléséről van szó, mely anynyira jogtalan, mint másnak erősenyt annak tudta nélkül elvenni. Ávagy nem hasonlós, midőn a féltől pénzt követel „Szlávia,” mert egy olyan váltója eszedékes, melyet a fél soha nem látott s nem állított ki? de melynek elfogadót mégis csinált a „Szlávia”-nak pálínkaboros éji hőse.

Mert a közigazgatási uton vezetett vizsgálóból kitűnt, hogy a „Szlávia” ügynökei éjnek idején pálínka s bor erejénél gőszörűtették meg számos váltót a sajátkezű aláírásokat. Egyiken pl. éppen akkor, midőn a váltó elfogadója nyugodtan aludt otthon; s másikon az aláíró eszelőtt 10 évvel elhalt, mégis 1880. évben (talán feltámadt) a nevét aláírta; a harmadik, negyedik stb. váltón szó írásu nevek árulják el, hogy a váltó hamis, mert az illetőnek tán életében sem volt toll a kezében. — És ilyen váltók, ilyen díjkötvények alapján nyerjen ítéletet „Szlávia”? De nemcsak ilyen, vannak érdekesebb váltói is „Szlávia”-nak. Erről beszélni majd a jobb időkre hagyjuk, ha majdan (?) a szabadító Szlávia hercegnőt közelebből láthatjuk.

De őszintén kívánom, hogy mielőtt látnók, — soha se lássuk. Oly szemérmesedett kizsámitás, mely a csafrangos csim alatt kienos kényeztetéssel van hivatva megtölteni az erősenyt, — nálunk nem versenyezhet.

Nem!!

A szűmát nem lehet áttűtteni oly országba, melynek minden porzsemét a forró honzeretet vércseppjei alkották magyar földde.

És nem! Mert hiszen piros rózsánkat nem lehet kényeztetni, hogy virítson Szibériának.

Ismét nem! — Mert bármi társulat, legyen bármi nevű, ha hivatását gyanus mellékcsezl s ravasz utógondolat leplébe burkolja, nálunk Magyarországon nem létezhetik, sőtünk pusztulnia kell, ép úgy megállhat versenytérünkön a azolid firma, melyre példákat hozni felesleges.

A pusztulás jeleit Szláviának megmutatta Zalavármegye.

A ragály kórosságának veszélyes voltát pedig mi sem tagadjuk, sőt ideges tartózkodásunk s a távol elkerülés érezteti, hogy Szlávia bogács-karmaitól szabadulni akarunk.

Különböztetésül nem lehet csattanásabb argumentumot felhozni, mint azt:

hogy a már megejtett vizálgatból kifolyólag hozott érdemleges hatósági végzés leendő hivatva a testünkön ragódó fekélyes betegsé-

sírák és gyarmati útvonal közepén, pl. Terényben rendszerezettnek postaházak.

Reményfy nem szavazta meg, mivel biztosan hiszi, hogy a megyei levélforgalomból a regie ki nem kerül, s hogy arra az állam rákötne. De ez felesleges is, mert a megyeiek mindennap köslekednek Gyarmattal, s így leveleiket rendszeresen feladhatják a kivezetők. Egy két letelekötött ember kedvezni nem lehet ily drága apparátust fenntartani.

Végül az erdő kezelési szabályzatnak a megyei keretbe leendő beillesztése végett: Madách Károly, Harsányi László és Sréter Alfréd urak kiküldetettek oly megbízással, hogy arra nézve is közbeszóljanak javaslatot, hogy a községek az erdőfelügyelők díjai szatésba mily aránnyal fognak járulni, s hogy a községekre kivetett összegek a községekben miként és kikről hajtassák be.

Útca vége d. n. fél 2 órakor.

Alispáni jelentés

(a május 16-iki közl. kiz. állása.)

Tekintetes közigazgatási bizottság! A legközelebb megtartott rendes tavaszi közgyűlés alatt a szécsényi soros járásban még folyamatosan volt újonczállítási, mint azt tisztelt jelentésemben jelenteni is szeretném volt, a múlt hó 27-én nem a legkedvezőbb eredménnyel fejeztett be, amennyiben a soros járás újonczállítási 11. póttartaléki illetőségében 8 egyénnel tartósan maradt. Felülvizsgálata 20 egyén küldött. Törvénytelen távol volt az első korosztályból 18, a másodikból 30, a harmadikból 37, összesen tehát 85 egyén, kiknek az utóállítások elő leendő vezetése iránt a legelőnyösebb intézkedések lesznek foganatosítandók.

Asz ismeltit védőkötéseinek a föllátásoktól való elmaradására vonatkozólag, a megyei közgyűlésen törént felszólalások folytán az eszerencsén az eddig két soros járásból beérkezett hivatalos adatok alapján a következőket jelenthetni: a b-gyarmati soros járásban felhívott három korosztály 718 hadkötelese közül törvénytelen távollévő volt 118 egyén, vagyis 16-22 százaléka. A felhívott hadkötelesek között ismeltit 117 iratott össze, ezek közül a főorvosnál megjelent 80, kik közül besoroztatott 8, igazoltan távol maradt 17, igazoltan vagyis törvénytelen távol volt 20 egyén, vagyis 17-19 százaléka. Az 596 más vallású hadkötelesek közül törvénytelen távol volt 90 egyén, vagyis 15-11 százaléka; e szerint az ismeltit távollévőik száma 1-8 százalékkal volt nagyobb, mint a más vallásfelekesetekből.

A nógrádi soros járásra vonatkozólag, minthogy a beérkezett hivatalos kimutatásban a felhívottak összes száma kitűntetve nincsen, az alkalommal nem áll hatalmamban ily részletes kimutatást adni, s jelenleg csak ki jelenthetem, hogy a soros járásban ismeltit 38 iratott össze, kik közül a főorvosnál megjelent 24, ezek közül besoroztatott 3, igazoltan távol volt 2, törvénytelen távol volt 12 egyén, vagyis 31-66 százaléka.

A többi soros járásra vonatkozólag a jövő havi ülésen lesz eszerencsém részletes jelentésemet előterjesztani. — Kelt B-Gyarmat, 1892. május 14.

Madách Károly,
alispán.

Hontmegye f. hó 11-én tartotta két napon át tavaszi rendes közgyűlést. Az alispáni jelentés a többi közt sajnálattal közli, hogy a megyei régi földbírtokos osztályból újból elmulasztván kellő időben valódi adójukat igazolni, az által oly elemeknek engednek mind lakabát tért, melyek többnyire a hazai és megyei, különben a magyar nemzeti ügyek iránt közbírtokosoknak mutatják magokat. Az idek újonczállításkor Hontmegye részéről egyetlen bonvéd sem adatott, sőt a nép évről-évre annyira sajnál, hogy az első korosztályból aránylag szintén kis contingens került ki a rendes hadsereghez. A kanyaró járványveszélyeg több községben pusztított, de a nép az orvosi tudományt nem igen követte. A köbányákban az Ipoly vízében több ember veszett el és két nevesesebb gyilkosság is történt. A tüzesetek gyakoriak voltak. Az országos és vicinális közmunka kidolgozása meggyeserte megindult, s a folyó évi összeírások eredménye jóval előnyösebb a múlt évről. A minisztérium az országos nti doztólóbb az indokoltan kért 12000 fti helyett 3 ezeret engedélyezett.

A megye kulturális állapotában több örrendetes momentumot idéz a jelentés, ami főleg a megye ügybuzgó és hatás érevelmél kir. tanfelügyelője Plachy Bertalanak az érdeme.

A belügyminisztérium véleményét kért a megyétől Zahora és Szecseényi hontmegyei községek által Nógrádmegyéhez kért csatlakozásra nézve. Mintán ennek egyik jelenlévő földbírtokos Vitális Mór úr érkei bíró is ellenmondott, s az állandó választmányi kimerült

es ügybeni javaslata a nevezett községek indokait megőszolja, egy es értelemben idéltik feltérjesztés a minisztériumban.

Ilontmegye közgyűlése a Sz. István szobor javára 100 ftiot szavazott meg. Az Országoságból kivándorló zsidók beutaztatásának megakadályozása tárgyában közölt esztarmegyei levél pártolást. A múlt évi számadások rendben találhatók.

Nógrádmegye felirata Budapest főváros közgyűlése. Nógrádmegye ismert felirata, melyet a képviselőháznak intézett a végett, hogy a községeknek a földtulajdonjog tartozékaként a tulajdonos részére törvényileg biztosítottak, Budapest főváros törvényhatósága által is tárgyalás alá vétetett. — A budapesti ipar és rendezési bizottság a feliratot nem vélte pártolálandónak, mert az ipar érdekei a felirásban kívántakkal éppen ellenkező törvényhozási intézkedéseket igényelnek. A jogügyi bizottság szemkivül megjegyezte, hogy az 1864. évi bányapátemnek a községre vonatkozó intézkedései az 1861. évi országbírói értekezlet által újabb szabályozatán, ezen szabályozás törvényerővel bír a bányahatóságoknál illetékesen szinor mértékül szolgál. — Hogy mi indokból és mily irányban kívánja Nógrádmegye — egymond — a földtulajdonosoknak a földbírtok becsjében található ásványok s különösen a község tulajdonjogát biztosítani. — A felirat nem jelsi, ennek hiányában pedig nincs semmiféle alap, melyen a kérelm helyesége vagy annak ellenkezője megbírdható lenne; a közgyűlés ennek folytán a feliratot egyszerűen tudomásul vette. —

Hírek.

Személyi hírek. A közigazgatási bizottsági ülésen f. hó 16-án a bizottsági tagok közül jelen voltak Alk György, Gr. Czebrán László, Reményfy József és Sréter Alfréd urak.

Az alispáni ebéden, mely folyó hó 15-én a közigazgatási ülés után volt, 16-an vettek részt. Az alispán egészségre Sréter Alfréd bizottsági tag emelt poharat.

A b-gyarmati dalegylet, mint már jeleztük, két estélyt rendez a nyári szinkörben. Az első estély jan. 3-án, a 2-ik július 1-én tartatik meg. Dalárak most mindennap szorgalmasan tanulnak, hogy közönségünket több új és kitűnő dallal leplek meg. Egyelőre nem tudjuk biztosan, hogy a műsor hány dalit fog felölelni, azonban az előadandó darabok száma legkevesebb 7 lesz, változatos tartalommal. A két estély rendezése úgy van tervezve, hogy az intelligens községségből bárki kellemes szórakozást találhat. A szinkör helyiségében terített asztalok lesznek, s a közönség ételap szerint vacsorálhat a közben gyönyörködhet a pompás dallamokban. A kert helyiség is ki lesz teljesen világítva, s nem állunk jót érte, ha az idő kedvezni fog, hogy fiataloknak az előadás és vacsora után nem rögtönz a kert helyiségében (melynek egy része tánc helyül lesz berendezve) egy kis táncmulatságot is. Már a belépti díj is oly csekélyre van szabva (50 kr! s kassza 20 kr.), hogy ezen estélyek népszerűsége töltömegek, s minitgy a publicumban is felbromeztessék azon kíváncsiam, hogy városi dalegyleteink többeszer eszerencsén ily oltad, feztelen, kedélyes estélyeket, melyeken, amellet hogy a művészet ismételődnek is áldoznak, egyetemesim megunk is kellemes és nem szórakozást találhatunk. A b-gyarmati dalegylet az aug. havi debreczeni dalversenyen is részt vesz. Eszerint megrendek ott 3 dal-ker fogja képviselni, ugyancs Losonczi a losonci (rég) dalegylet, a losonci (új) dalkör és a b-gyarmati dalegylet. A bejelentett mátkódó tagok száma a 8 dalkör részéről összesen 66. Ezeken kívül több pártoló tag is részt vesz a debreczeni országos dalversenyen. Mint örrendetes jelenséget felhozhatjuk azt is, hogy a b-gyarmati dalegylet pártoló tagjai közül újból, köztük több úrbölgy is lerándul az alkalommal Debreczenbe. Nos, hát a b-gyarmati dalegyletnek n ő pártoló tagjai is vannak? — Igen is vannak, még pedig so egy, so kettő, so három, hanem négy! — kiknek a dalegylet és általában az itteni művészi (kise) világ csak közönséget és elismeréssel tartozik, mert hisz ők áttörök arra, hogy ez a sáv, semmit mondó künnapi élet a művészet magasabb világával áthidalassék. A ki a művészetet akár active akár passivo nem mővelti, az csak fölig él a világban. A nök egyik legnevezőbb hivatala az is, hogy a sáv és erkölcsnemesítő intézmények pártolói legyenek. Egy felesleges külföldi csipke árát eldob, hogy bölgyeink a hazai kulturális célokat előmordítsák. És eddig még sem tették, s ezért sokban, igen sokban maradtunk el a nyugati népektől, kikkel pedig a párbuzmatot minden tekintetben ki kellene állanunk. No de erről többet lehet majd elcseregni jan. 3-án, a dalestély folyama alatt. Es is egyik szórakozási anyagot nyújthat nemes gondolkodású bölgyeinknek.

Egy lépéssel tovább. Az Ipolyvölgyi vasmű egy kedvezőbb árádiamba jutott az eddigigé, még pedig azért, mert Harsány István ur, megyénk egyik legmagasabb embere erős akaratával azon mőködik, hogy a gőzmozdony kerekait megindítsa. Legutóbb máj. 11-én a tárgybán nagyobb szabású értekezlet tartott Ipolyvágon Pongrács Lajos hontmegyei alispán és es. kir. kamarás úr előktele alatt, mely értekezleten közel 60-an vettek részt, s igen nagy érdeklődéget tanúsítottak a valóban halasztatlan ügy iránt, mely Nógrád és Hont közös érdekű megyéket a piacoktól elszakított. Egyelőre tehát a szob és Ipolyvági völgy részlet volas vicinális vasutal összekötendő. Haapár ár lett felkérve arra, hogy a kifizetésbe helyezett bank kölcsön létesítés iránt a szükséges további lépéseket tegye meg, s kimondást az értekezleten, hogy az aláraknak, a 300 friban megállapított részvényesek önmagukban májból folyamalba tétessenek. A megjelentek a legnagyobb reményekkel távoztak az értekezletől.

A b-gyarmati „Mőpör”, melynek egyik hivatala, hogy a polgárostát városunkban előmozdítsa, legutóbbi havi ülésében Horváth Dáni igazgató indítványa folytán felvettette azon kérdést is, mikép lehetne azon a bajon segíteni, hogy az ismeltit a nyilváos helyeken tartózkodjanak a jobb és hatásos gondolkodást ismeltit által is megvetett u. n. zsidó-ésmet nyelv használatától? Több oldalú megbeszélés után határozatba ment, hogy a választmányi tagok összesen és egyenként társadalmi ston használnak oda, hogy a zsidó ifjúságot szoktassák el barátságos figyelmestétől és szavvalék nyelv használatától. E tárgybán a zsidó ifjúság külön felhívásban is figyelmesteti fog arra, hogy magyar nyelven társalognak.

A kiffi. Egy vicces ember egy helybeli kiffi áradába benyitott, és egy nagyító üveget meg egy kiffit kért, mert — egymond — a kiffi ma már oly kicsinyke, hogy csak nagyító üvegen vehető észre. Vics ide, vics oda; de az már mégis csak beszélt, hogy a kiffi B-Gyarmaton nem csak rossz, de oly kicsi, hogy pillanatok is belüli. Es a panaszt áttálasos, s így csak a publicum érdekében tessék, ha es alkalommal felmőltünk s figyelmestőljük a rendőrséget, hogy néha-néha tekintsek meg a kiffit stő pektizálatok is, s ott tessék ki az illetőket az érték és a kiffi fogalmairól.

Régi ágyúdarab. B-Gyarmaton a megyei és kövessékor egy rozsdás ágyúcsövet ástak ki a munkások. Ajánlják Pintér Sándor megyei jeles régésznek figyelmébe. (Az ágyúcső darab a városi múzeumban van letéve.)

Nagy Lajos b-gyarmati lakos azon panasza cskket külte be borsánk, hogy bizonyos Domán Ferenc elleni tüszendőri ügye, melyben már szakértői szemle is volt, egy év óta hever elintézetlenül a városházán. Es alkalomból szökecsenek találjuk megjegyezni, hogy a bagatell ügyek halmozott száma annyira igénybe veszi az előjáródságot, tulajdonképen Barizs Mihály bíró urat, hogy nem csoda, hogy ha egyéb fontosabb ügyek is elmaradnak. Jó lenne gondoskodni a képviselőtanácsnak arról, hogy egy tanácsos állandóan bírássék meg a bagatell ügyekben segédkezéssel; mert így a felek sok hátrányt szenvedhetnek.

Több oldalról azon panaszt mőrelt fel, hogy az endrefalvi és pálfalvi út vállalkozója bizonyos Férst, nem valami fejedelmilleg látja el az eszeműsöit. A esemény naputámok szatésból alapos okok nélkül levonásoknak tezik, s általában rabmegingalig dolgoztatja őket, ha az akarják, hogy teljes napi bérkötés jussanak. Fantatímál közöljük ezen panaszt, hogy a kiffit illet, a panaszt miben letérő alapos meggyőződést szerezzenek, s a szakított munkások érdekében intézkedjenek. Az ily vállalkozókat egyetemes el kellene tiltani a vállalatoktól.

Ipolyvácsán április 22-én tétetett le szepélyes szertartással az újonnan épült evang. templomnak alapköve.

Az Ipolyvági takarékpénztár a Szent István szobor javára 25 ftiot, Tancsis Mihály elagott írásoknak 5 ftiot adományozott.

A kovári elemi népiskolában május 16-án tartott meg nagyszámú közönség jelenlétében a szokásos sáv-vizsga, még pedig kitűnő eredménnyel, a gyermekek minden törvényzabán tantárgyból szabatosan és értelemmel felelték. Kár, hogy a vizsgán nem egyházi, sem világi elnöket nem láttunk s így senki sem volt, aki a derék tanítónak buzgó igyekvésit s szorgalmát legálabb pár szóval az elismerés szavával jutalmazta volna.

Adakozások. Országunk első nagy királya Szent István emlékére emelendő ércszobor költségűsén járultak a szécsényi járási főbíró útján: Komar László 1 fti, Weizkopf Alajos 50 kr, Litke kőszeg 1 fti 10 kr, Lanfordt 20 kr, Mihálygerge községében 80 kr., Balla Jenő Liptágerge 50 kr, összesen 5 fti 20 kr. — Püesté-Katalin község vírkárosítjai felszólításra adományokkal járultak a szécsényi járásból: Boldizsár János 20 kr, Laufer 5 kr, Scharn 4 kr, Mihálygerge 71 kr, B. B. 10 kr, összesen 1 fti 10 kr.

